



REPUBLIKA HRVATSKA
SUDAČKO VIJEĆE
VRHOVNOG SUDA REPUBLIKE HRVATSKE

Broj: Sv-1/2022
Zagreb, 14. ožujka 2022.

Na temelju odredbe čl. 107.a st. 1. Zakona o sudovima (Narodne novine br. 28/13, 33/15, 82/15, 67/18, 126/19, 130/20, 21/22 i 60/22, dalje: ZS) u vezi s odredbom čl. 2. st. 1. i čl. 6. Poslovnika o radu sudačkih vijeća br. Sv-3/2009 od 21. svibnja 2009. (dalje: Poslovnik) i odredbom t. 14. al. 5. Kodeksa sudačke etike (Narodne novine br. 131/06), Sudačko vijeće Vrhovnog suda Republike Hrvatske (dalje i: Sudačko vijeće) sastavljeno od sudaca toga Suda: mr. sc. Igora Periša predsjednika vijeća, Melite Božičević-Grbić, Katarine Buljan, Žarka Dundovića, dr. sc. Jadranka Juga, Dragana Katića, Damira Kontreca, Damira Kosa, Viktorije Lovrić, Mirjane Magud, Ranka Marijana, doc. dr. sc. Marina Mrčele, izv. prof., Željka Pajalića, Marine Paulić, Slavka Pavkovića, dr. sc. Ante Perkušića, Perice Rosandića, Renate Šantek, Željka Šarića, Ratka Ščekića, Ileana Vinje, Vesne Vrbečić, Ivana Vučemila i Jasenke Žabčić, članova vijeća, povodom zahtjeva izv. prof. dr. sc. M. S. iz Z., za ocjenu postojanja povrede Kodeksa sudačke etike, u sjednici održanoj 14. ožujka 2022. donijelo je

ODLUKU

Utvrđuje se da sutkinja Vrhovnog suda Republike Hrvatske G. J. nije povrijedila Kodeks sudačke etike.

Obrazloženje

1. Izv. prof. dr. sc. M. S. iz Z. (dalje: podnositelj pritužbe) podnio je 3. siječnja 2022. Sudačkom vijeću Vrhovnog suda Republike Hrvatske pritužbu protiv sutkinje Vrhovnog suda Republike Hrvatske (dalje i: VSRH) G. J. (dalje i: sutkinja) zbog povreda Kodeksa sudačke etike (dalje i: Kodeks) te predložio da Sudačko vijeće utvrdi povredu. Naveo je i da „očekuje da će navedeni sudac priznati sva gore navedena utvrđenja jer za ista postoje materijalni dokazi a ne iskazi zapisničarki s lažnim svjedodžbama“.

2. Podnositelj pritužbu temelji na tvrdnjama:

2.1. - da je sutkinja 31. ožujka 2021. u svojstvu zamjenika predsjednika Državnog sudbenog vijeća (dalje i: DSV) prije razgovora koji DSV treba voditi s četiri suca, kandidata za mjesto predsjednika Općinskog građanskog suda u Zagrebu izašla iz službene prostorije DSV-a i pozdravila samo jednoga od četiri kandidata,

„dok ostale kandidate nije ni pogledala ni pozdravila“, čime je povrijedila t. 3., 7. i 14. Kodeksa,

2.2. - da je sutkinja 12. lipnja 2021. dala autorizirani intervju voditeljici i urednici N. televizije u kojem je komentirala „uhićenja osječkih sudaca“, pri čemu je izjavila i, primjerice: „Suci su čudnovata bića“, „Ja sam bila protivnik stavljanja imovinskih kartica sudaca na Internet“, „Građani ne mogu očekivati da DSV s obzirom na broj sudaca svaku karticu pomno gleda ...“, „ne trebaju nam sudski procesi ako bismo unaprijed osudili suca ili bilo kojeg okrivljenika ...“ te je ocijenila „da suci osumnjičeni za kaznena djela zaslužuju povjerenje građana ako ne bi bili osuđeni“, te u vezi s tim zaključuje kako je sutkinja povrijedila t. 2. Kodeksa „jer u 6 godina nije provjerila niti jednu imovinsku karticu sudaca“, t. 3. Kodeksa „jer nije postupala humano nego je suce nazivala „čudnovatim bićima“ što predstavlja uvredljivo izražavanje i izrugivanje“, t. 5. Kodeksa „jer je sudac dužan suzdržati se od davanja izjava ili komentara kojima bi se u postupku mogla narušiti pravičnost suđenja“, t. 6. Kodeksa jer je „isticala da ne može primijeniti Zakon „jer joj treba internet“, t. 14. Kodeksa prema kojoj je poštivanje Kodeksa sudačka obveza i „članak 12. Kodeksa koji regulira odnos prema javnosti“. Također navodi da je „komentiranjem postupaka protiv osječkih sudaca iznosila svoje mišljenje o određenim sudskim postupcima koji su u tijeku ... otvoreno „navijajući za oslobođenje sudaca ...“ te općenito se izražavala „ja, ja i samo ja“, odnosno „sebe stavljala u prvi plan na javnoj televiziji“. Ističe i da, iako je na dužnosti suca Vrhovnog suda Republike Hrvatske od 2013. godine, još „nije podnijela niti jedno prethodno pitanje Sudu Europske unije i na taj način eventualno pokazala svoju razinu stručnosti“ te da „nijedan sudački vježbenik ili sudski savjetnik njezin rad nije „evaluirao“ kao visoko stručan.

2.3. - da je sutkinja 3. siječnja 2022. stupila na dužnost zamjenika predsjednika Vrhovnog suda Republike Hrvatske, a da prethodno nije podnijela ostavku na dužnost zamjenika predsjednika i člana DSV-a „iako je svjesna da su obje dužnosti u međusobnoj koliziji i time povrijedila t. 8. Kodeksa.“, pri čemu koliziju argumentira navodom da sutkinja „iako svjesna da će u slučaju bolesti predsjednika Vrhovnog suda RH i *de facto* obavljati dužnost predsjednika Vrhovnog suda kao njegov zamjenik, svjesno na to pristala iako je dobro upoznata s činjenicom da jednom tjedno mora biti kao zamjenik i član Državnog sudbenog vijeća RH i bez predsjednika i zamjenika, a samo i jedino s ciljem „gomilanja funkcija“ i „penjanja po stepenicama“, a bez ikakve odgovornosti za velike zaostatke u radu parničnog odjela Vrhovnog suda RH još tražila i mjesto zamjenika predsjednika parničnog odjela Vrhovnog suda RH, dakle stvarala ozračje vlastite nadređenosti samom predsjedniku Vrhovnog suda RH na način da kao njegova zamjenica još vodi i stegovni postupak protiv njega jer u razdoblju od 1 godine i tri mjeseca nije okončan stegovni postupak protiv predsjednika Vrhovnog suda RH ... čime je povrijedila i točku 14. Kodeksa sudačke etike.“. Naveo je i da sutkinja postupa „stremeći samo svojem osobnom probitku“, potom nabrajajući sve dužnosti koje je sutkinja obnašala od kada je imenovana za suca općinskog suda, da nije „pokazala visoku razinu znanja u poznavanju prava, a prilikom rješavanja predmeta ostvarivala je ispodprosječne rezultate ... te pokazala površnost i brzopletost“

2.4. - da je „u razdoblju od 2008. do 2011. godine za vrijeme rada na Županijskom sudu u Velikoj Gorici imala bitno ispod prosjeka drugih sudaca riješene

predmete“, da je „svjesno zanemarivala određene predmete i pravne probleme“ te je drugim postupcima „dok je u sastavu sudske uprave navedenog suda primala državne službenike“ postupala protivno t. 10. Kodeksa.

3. U skladu s odredbama čl. 14. Kodeksa i čl. 6. Poslovnika sutkinja se očitovala o pritužbi podneskom dostavljenim Sudačkom vijeću 8. veljače 2022. u kojem je osporila osnovanost navoda pritužbe.

4. U povodu pritužbe održana je 14. ožujka 2022. sjednica Sudačkog vijeća na kojoj je jednoglasno odlučeno da nije utvrđena povreda Kodeksa.

5. Sutkinja je osporila tvrdnju iz pritužbe o tome da je pozdravila samo jednoga od četiri kandidata za mjesto predsjednika Općinskog građanskog suda u Zagrebu (opisano ovdje pod 2.1.). Neovisno o tome, za napomenuti je kako su tvrdnje iznesene u prijavi s tim u svezi paušalne i ničim dokazane, te, bez ukazivanja na daljnje okolnosti slučaja i njihovo dokazivanje, postupak koji podnositelj prijave pripisuje sutkinji sam po sebi ne upućuje na zaključak da sutkinja prema kandidatima nije postupala na jednak način u postupku izbora.

6. U odnosu na navode pritužbe opisane ovdje pod 2.2., zaključak je ovog Sudačkog vijeća kako iz izjava koje podnositelj pritužbi pripisuje sutkinji ne proizlazi da je njima mogla „narušiti pravičnost suđenja“ u vezi s postupkom koji se, kako to podnositelj prijave navodi, vodi „protiv osječkih sudaca“ jer iz navodnih izjava ne proizlazi da je sutkinja sugerirala o tome kako bi u tom postupku trebalo odlučiti. Ako pak sudac izjavi, kako to sam podnositelj pritužbe tvrdi, „da suci osumnjičeni za kaznena djela zaslužuju povjerenje građana ako ne bi bili osuđeni“, onda je jasno da se to ne odnosi na suca koji bi bio osuđen.

6.1. Sama po sebi izjava „suci su čudnovata bića“ nije uvredljiva i njome se suci ne izruguju, te je za istaknuti da nitko od sudaca u Republici Hrvatskoj (a podnositelj pritužbe to nije), nije podnio pritužbu protiv sutkinje zbog ove izjave.

6.2. Sudac ima pravo izraziti svoje mišljenje o nekom propisu, pa i o onom koji uređuje dostupnost javnosti imovinskih kartica sudaca, stoga sutkinja komentiranjem tih propisa izjavama koje joj pripisuje podnositelj prijedloga nije mogla povrijediti Kodeks.

6.3. Razinu stručnosti suca ne mjeri se brojem postavljenih zahtjeva za prethodnu odluku Europskom sudu, jer se takav zahtjev postavlja samo onda kada se za to ukaže potreba i obaveza. Stoga je moguće da sudac tijekom obnašanja sudačke dužnosti ne postavi niti jedan zahtjev za prethodnu odluku Europskom sudu.

6.4. Jesu li pak sudski vježbenici i sudski savjetnici dosadašnji rad sutkinje evaluirali kao stručan ili nestručan neodlučno je, jer oni za to nisu mjerodavni.

7. Odredbom čl. 39. Zakona o državnom sudbenom vijeću (Narodne novine br. 116/10, 57/11, 130/11, 13/13, 28/13, 82/15, 67/18, 126/19) propisano je da za vrijeme obnašanja dužnosti člana DSV-a suci ne mogu biti imenovani na sudačku dužnost u sudu višeg stupnja ni izabrani za predsjednika suda. Radi se dakle o imenovanju i izboru o kojem odlučuje DSV. O određivanju zamjenika predsjednika

Vrhovnog suda Republike Hrvatske odlučuje predsjednik toga Suda godišnjim rasporedom poslova pa sutkinja nije povrijedila Kodeks time što ju je predsjednik Suda imenovao svojom zamjenicom.

7.1. Niti time što je prije imenovanja za sutkinju VSRH sutkinja obnašala više dužnosti na drugim sudovima sutkinja nije mogla povrijediti Kodeks jer je uobičajeno i logično da su suci imenovani za suca VSRH prethodno bili suci prvostupanjskih i drugostupanjskih sudova.

7.2. Navod da sutkinja nije „pokazala visoku razinu znanja u poznavanju prava, a prilikom rješavanja predmeta ostvarivala je ispodprosječne rezultate ... te pokazala površnost i brzopletost“ paušalan je i nije ničim argumentiran.

8. Paušalni i ničim argumentirani su i navodi pritužbe opisani ovdje pod 2. 4.

9. Stoga pritužba nije osnovana te je na temelju odredbe čl. 107.a st. 1 ZS odlučeno kao u izreci.

Zagreb, 14. ožujka 2022.

Predsjednik sudačkog vijeća
mr. sc. Igor Periša, v.r.

Uputa o pravnom lijeku:

Protiv ove odluke dopušten je prigovor u roku od osam dana od dana njene dostave. O prigovoru odlučuje Etičko vijeće (čl. 107.a st. 2. ZS).